

ת"פ 24031/07/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו טאעה, עבד אלכרים אבו טאעה, עומר נתשה, אחמד גית, סלאמה גית

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 24031-07-21 מדינת ישראל נ' אבו טאעה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד קובי מוסקוביץ
מפרקליטות מחוז ירושלים - פלילי
נגד
הנאשמים
1. מחמוד אבו טאעה
2. עבד אלכרים אבו טאעה
3. עומר נתשה
ע"י ב"כ עוה"ד מוסטפא יחיא
4. אחמד גית
5. סלאמה גית (עציר)

גזר דין לנאשם 3

האישום והעובדות

1. נאשם 3, יליד 24.12.94 (להלן: "**הנאשם**"), הורשע לאחר ניהול הוכחות בכתב אישום שייחס לו עבירות של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); מעשי פזיזות ורשלנות בצוותא לפי סעיף 338(א)(3) בצירוף סעיף 29 לחוק; מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא לפי סעיף 329(א)(2) בצירוף סעיף 29 לחוק, ביחד עם סעיף 37 לחוק המאבק בטרור תשע"ו-2016 (להלן: "**חוק המאבק בטרור**"); מעשה טרור של ניסיון הצתה בצוותא לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק בצירוף סעיפים 25 ו-29 לחוק, ביחד עם סעיף 37 לחוק המאבק בטרור; ופעולה בנשק למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור.

2. **ברקע לכתב האישום** מתואר כי החל מיום 13.4.21, במהלך חודש הרמדאן, התרחשו בארץ בכלל ובירושלים בפרט התפרעויות ותקיפות שכללו אלימות, זריקות אבנים וחפצים לעבר אנשים וכלי רכב בעלי חזות או סממנים יהודיים, מתוך מניע גזעני, וכן התפרעויות ותקיפות על רקע לאומני נגד כוחות המשטרה והביטחון. הפרות הסדר ברחבי הארץ נמשכו גם כשהחל מבצע "שומר החומות" ביום 10.5.21. בחלק הכללי לכתב האישום צוין גם כי בשכונת בית חנינא בירושלים, בסמוך לרחוב ואדי אום אל עמיד, קיימים מספר בתי יהודים אשר בתוך השכונה הערבית.

3. על פי **עובדות כתב האישום** בהן הורשע הנאשם, ביום 16.5.21 בסמוך לשעה 20:00 החלו הפרות סדר והתפרעויות בבית חנינא שכוונו כלפי כח מג"ב שהיה בפעילות משטרתית להגנה על בתי היהודים. עשרות מתפרעים

עמוד 1

חסמו את הכביש באמצעות מיכלי אשפה, הציתו צמיגים, והשליכו אבנים, זיקוקים בקבוקי תבערה ממרחק כ-20 מטר לעבר השוטרים ולעבר בתי היהודים. על פי הנטען, הנאשמים השתתפו בהתפרעות יחד עם אחרים, כאשר כל אחד מהם יידה מספר אבנים. נאשם 3 יידה אל עבר השוטרים ובתי היהודים גם בקבוק תבערה בנוסף לאבנים. הבקבוק נפל וגרם לשריפת קוצים בסמוך לבתי היהודים. מעשים אלו ביצע, מתוך מניע לאומני - אידיאולוגי ובמטרה לגרום לפחד או בהלה.

טיעוני הצדדים

4. **ב"כ המאשימה** עמד על חומרת העבירות שביצע הנאשם, על הסכנה שבהשלכת בקבוק תבערה, אשר גרם לשריפה שהיתה עלולה להתפשט ולגרום נזק חמור. הוא הדגיש גם את החומרה שבביצוע העבירות על רקע אידיאולוגי - לאומני, כמעשי טרור. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם ענישה בין 3-6 שנות מאסר בפועל, ולהטיל על הנאשם 42 חודשי מאסר ועונשים נלווים. ב"כ המאשימה הפנה לספר פסקי דין. כמו כן התייחס לעונשו של מעורב נוסף באותו אירוע, עומר אבו זינה, אשר נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל, בתחתית מתחם הענישה. התובע הוסיף וטען כי אבו זינה הודה במיוחס לו ואף העיד כעד תביעה נגד הנאשם שבפני, ולפיכך עונשו של הנאשם כאן צריך להיות חמור יותר.

5. **ב"כ הנאשם** טען כי לנאשם זכות לטעון לחפות, וכי על פי הוראות סעיף 40א(ב) לחוק, אין לזקוף לחובת הנאשם כפירה באשמה וניהול משפט. הוא הוסיף כי הנאשם הוא רווק, עובד כספר ועוסק בספורט, דרך הפשע אינה דרכו וזו אף הפעם הראשונה שהוא מואשם בעבירה, נתון במעצר ומנותק משגרת חייו.

הסניגור ביקש ללמוד מעניינו של אבו זינה אשר נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל, ומעניינם של יתר הנאשמים בתיק שבפני, שהורשעו בגין אותו אירוע ונדונו לתקופות של 12 ו-14 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהמאשימה לא ביקשה להרשיעם בעבירות נוספות מכח ביצוע בצוותא. הסניגור הפה גם לעניינו של מעורב נוסף, עומר רית, אשר הורשע באירוע נשוא אישום זה ובאירועים נוספים, ונדון ל-32 חודשי מאסר בגינם. הוא ציין כי בסופו של דבר לא נגרם נזק ממשי מהאירוע.

ב"כ הנאשם טען למתחם ענישה בין 2-4 שנות מאסר, כשהנאשם מצוי בתחתית המתחם.

6. **הנאשם** ביקש מבית המשפט לרחם עליו ולאפשר לו לחזור ולחיות את חייו לצד אביו הנכה ואחותו הקטנה. לדבריו הוא אינו קשור ל"טרוריסטים" האלה.

מתחם העונש ההולם

7. הנאשם השתתף בהתפרעות אלימה אשר כוונה נגד אנשי משטרה שביצעו את תפקידם ונגד בתי יהודים. המעשים נעשו על רקע אידיאולוגי, ובתקופת מבצע "שומר החומות" על רקע המציאות הסוערת ששררה בארץ, וההתמודדות הן עם ירי הטילים והן עם אירועי האלימות הקשים בתוך מדינת ישראל. חלקו של הנאשם עצמו התבטא בידידי אבנים ובקבוק תבערה לעבר כוחות המשטרה ובתי היהודים.

במעשיו פגע הנאשם בערכים של שמירה על חיהם ושלמות גופם של שוטרי מג"ב שבהם ביקש לפגוע. בהיבט רחב יותר נפגעו שלטון החוק והשמירה על הסדר הציבורי. אין צורך להכביר מילים באשר לחומרת המעשים, במיוחד כשהם נעשים על רקע אידיאולוגי, כמעשי טרור, ומכוונים לפגוע באנשי כוחות הביטחון הממלאים את תפקידם בהשלטת הסדר.

8. לעניין הענישה הנוהגת, ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין, חלקם נוגעים לענישה של קטינים. בע"פ 1466/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.7.20) הוחמר עונשו של המשיב מ-26 ל-32 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע בשני אירועים של הכנה ויידוי של בקבוקי תבערה, לעבר בית בו מתגוררים יהודים ורכב הסעות שהסיע יהודים; ע"פ 2090/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.5.22) עונשו של המשיב, קטין, הוחמר מ-15 חודשים ל- חודשי מאסר, לאחר שהורשע בפעולה בנשק למטרות טרור ומעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, ולחובתו עמדו רצף הרשעות בעבירות ביטחוניות; ע"פ 1465/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.3.20) המשיבים הורשעו ביידוי בקבוק תבערה לעבר תחנת משטרה בהר הבית וירי זיקוקים לעבר שוטרים, מתוך מניע אידיאולוגי-לאומני. חרף גילם הצעיר, הוחמר עונשים מ-24 ל-32 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 292/22 **מדינת ישראל נ' מוחמד חליל** (29.5.22) הוחמר עונשו של המשיב שהורשע בעבירות שונות בגין השתתפותו ב-3 אירועי התפרעויות אלימים, שכללו יידוי אבנים ובקבוקים לעבר שוטרים, במהלך מבצע שומר החומות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה בין 22-48 חודשי מאסר וסטה ממנו בשל נסיבות אישיות ורפואיות של המשיב ומשפחתו. בערעור הוחמר עונשו ל-32 חודשי מאסר בפועל.

9. מלבד הפסיקה הדנה באופן כללי בענישה הנוהגת, הפנו הצדדים גם לעונשים שנגזרו על מעורבים נוספים באירוע נשוא כתב האישום.

בתיק זה הועמדו לדין חמישה נאשמים, ארבעה מהם הודו במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה גם בעניין העונש, ונדונו לעונשים "מוסכמים" בין 12-14 חודשי מאסר בפועל. לנאשמים אלו יוחסו אבנים בלבד ללא יידוי של בקבוק תבערה.

10. מעורב נוסף, שהוזכר לעיל במסגרת טיעוני הצדדים, נדון בע"פ 18/22 **עומר אבו זינה נ' מדינת ישראל** (27.2.22). אבו זינה, שהעיד נגד הנאשם, הודה והורשע בעבירות של התפרעות, מעשה פזיזות ורשלנות, פעולה בנשק למטרות טרור ומעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, בכך שהשתתף בהתפרעות יחד עם הנאשם שבפני, והשליך אבנים ובקבוק תבערה לעבר שוטרים. נקבע מתחם ענישה בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער נגזרו 30 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה, ובית המשפט עמד על הצורך להחמיר ולהרתיע מבצעי עבירות אלו, שמאחוריהן מניע אידיאולוגי ושהפכו ל"מכת מדינה".

11. נאשם נוסף במעורבות באותו אירוע נדון בת"פ (ירושלים) 49353-07-21 **מדינת ישראל נ' עומר גית** (17.11.22). עומר גית אף הוא העיד בתיק שבפני. הוא הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בארבע עבירות התפרעות, מעשה פזיזות ורשלנות בצוותא, מעשה פזיזות ורשלנות, ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שתי עבירות הפרעה לשוטרים בנסיבות מחמירות וניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. מדובר בארבעה אירועים שונים, שהראשון מביניהם הוא האירוע נשוא התיק שבפני. במסגרת ההסדר המאשימה הגבילה עצמה וביקשה לגזור על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע לכלל האירועים מתחם הנע בין 32-48 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 32 חודשים, בהתחשב בעברו הנקי וההכרה באחריותו.

12. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המשפיעות על מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם.

מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע עבירה אצין עוד כי הנאשם לא היה מעורב בתכנון ההתפרעות, לא יזם אותה, ומהראיות נראה כי הוא הצטרף אליה באופן ספונטני. עוד יש להדגיש כי בסופו של דבר לא נטען שהמעשים גרמו לנזק קונקרטי, מלבד הנזק האינהרנטי שבעצם ההתפרעות והכבדה על כוחות הביטחון.

13. לאור כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאירוע יהיה, בדומה למתחם שנקבע בעניין אבו זינה, בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל.

העונש הראוי לנאשם

14. בקביעת העונש בתוך המתחם יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם הוא צעיר ללא עבר פלילי, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד כספר, עסק בספורט ועוד. עם זאת, מאחר שהנאשם לא הודה ולא קיבל אחריות למעשיו. בשל עקרון אחדות הענישה יש לייחס משקל ממשי לגזרי הדין שהוטלו על כלל המעורבים הנוספים באירוע הנדון, כמפורט לעיל. לפיכך עונשו יהיה בחלקו התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו.

15. לנוכח כל האמור, אני מטילה על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל למשך 33 חודשים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

2. מאסר על תנאי ל-9 חודשים למשך 3 שנים, על כל עבירה נגד שוטרים ועובדי ציבור, עבירות על חוק הטרור ועבירות בנשק.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אדר תשפ"ג, 09 מרץ 2023, במעמד הצדדים.